

Bet. o. Lovf. om Ordning af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord.

var kalkulatorisk satte til $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Kommissionen advarede bestemt imod at nøjes med kun 1 Sæt Moler. Men der blev ikke taget Hensyn til dens Forslag og Advarsler, idet den daværende Minister for offentlige Arbejder lod nedsætte en ny Kommission og overgav Ingeniørkommissionens Arbejde til denne Kommission, hvori ogsaa Hr. Ingeniør Poulsen havde Sæde.

Den nye Kommission blev fremhævet som ekstraordinær sagkyndig, ligesom dens Alsidighed skulde være hævet over al Tvivl. Den kom til at bestaa af Amtmand Bache, Ingeniør Claudi Westh, Ingeniør A. Poulsen, Entreprenør N. C. Monberg, Gaardejer J. Andrup, Entreprenør Kirk, Havnebygmester H. C. V. Møller og Fiskeriinspektør Mortensen. Den endte meget hurtigt sit Arbejde og mødte med en enstemmig Indstilling om at gøre det, som Ingeniørkommissionen ligeledes enstemmigt havde fraraadet, nemlig kun at bygge 1 Sæt Moler. I Overensstemmelse hermed fremsatte Regeringen ovennævnte Forslag. Dette fandt imidlertid ikke Flertal for sig i Folketinget, som tværtimod vedtog et Forslag om at lukke Hvide Sande Kanalen og paa ny aabne for Fjorden ved Nyminde. Det om Sagen af Folketinget nedsatte Udvalg naaede først at afgive sin Betænkning den 14. Maj 1912. Der blev derfor kun ringe Tid til at overveje Sagen, og da Landstingets Flertal gik imod Folketingets Vedtagelse og sluttede sig til Regeringsforslaget om at fortsætte Eksperimentet ved Hvide Sande, fandt et Flertal af Folketinget, da Sagen paa ny kom til Behandling der i Samlingens sidste Dage, at der ikke var andet at gøre end at lade Lovforslaget passere. Arbejdet blev derefter paabegyndt, man kan næsten sige under Kommissionens direkte Opsyn, idet der til Arbejdets Ledelse paa Stedet knyttedes en Mand, der hidtil stod i nært Samarbejde med Medlem af Kommissionen Hr. Entreprenør Monberg, og det tør sikkert ogsaa betragtes som afgjort, at Arbejdet har været forsvarligt og godt ledet i alle Henseender; men Opgaven

viste sig at være uløselig. Arbejdet blev knap nok fuldført, før en ikke langvarig Efteraarstorm anrettede saadan Ødelæggelse paa Molerne, at man paa ny stod overfor en uafvendelig Fare for store Oversvømmelser, om særligt Højvande skulde indtræffe. Ikke mindre end 74 m af Molerne forsvandt fuldstændig i Dybet, og mægtige Dybder — indtil 60 Fod — kunde maales i Kanalen baade uden- og indenfor Molerne. En Udbedring af Skaden kunde ifølge Forholdenes Natur ikke straks finde Sted. Man maatte nøjes med at haabe paa, at Vinterens Storme ikke skulde blive altfor haarde, og i denne Henseende har Heldet fulgt Foretagendet. Større Oversvømmelser har ikke fundet Sted, siden Molerne blev brudt ned, men derfor er Faren jo paa ingen Maade afværget. Den vil fremdeles være til Stede, naar Kanalens vandførende Profil bliver større end 140 à 200 m², og det har hele Vinteren været ca. 1,000 m². Man fortsatte saa godt, det lod sig gøre, med Arbejdet paa at beskytte Resterne af Molerne; det er ogsaa lykkedes at forhindre nye Sammenbrud af Molerne ude i Løbet, derimod har det ikke været muligt at forhindre Havet i at skære bort af Kysterne tæt op til Molernes Forbindelse med Land, saa Faren for, at Havet skulde skære igenem bag Molerne, har i høj Grad været til Stede, og flere Millioner Kubikmeter Sand er af Strømmen ført ind i Fjorden og har der lejet sig som smaa Øer.

Under Udvalgets Forhandlinger har vi søgt at faa Klarhed over, om det overhovedet var muligt at skaffe blot nogenlunde Sikkerhed for, at det lod sig gøre for en rimelig Bekostning at sikre Hvide Sande Kanalen, og vi har navnlig søgt at faa Statens Vandbygningsdirektør til at udtale sig bestemt herom, idet han maa betragtes som den ansvarlige sagkyndige i denne Sag. Det fremgik ikke klart af Regeringens Forslag, om den foreslaaede midlertidige Lukning af Hvide Sande Kanalen og den ligeledes midlertidige Gennemgravning ved Gødelen var særlig anbefalet af Vandbygningsdirektøren. Regeringens Forslag var